

Zefiro torna, e di soavi accenti
l'aer fa grato e 'l pie discioglie a l'onde,
e mormorando tra le verdi fronde,
fa danzar al bel suon su 'l prato i fiori.
Inghirlandato il crin Fillide e Clori
note tempran d'amor care e gioconde;
e da monti e da valli ime e profonde
raddoppian l'armonia gli antri canori.
Sorge più vaga in ciel l'aurora, e 'l sole
sparge più luci d'or: più puro argento
fregia di Teti il bel ceruleo manto.
Sol io, per selve abbandonate e sole,
l'ardor di due begli occhi
e 'l mio tormento,
come vuol mia ventura,
hor piango hor canto.

Zefýr [západní vítr] se vrací a něžnými slůvky
vzduch činí milým a nohu rozvazuje vlnám
a šeptaje mezi zelenými větvemi
vybízí k tanci za toho krásného zvuku na louce květy.
Věňčice si vlas, Phyllis a Chloris
písně notují o lásce, milé a rozkošné;
a z hor a z údolí širých a hlubokých
zdvojují [přinášejí echo] ten libozvuk jeskyně zpěvné.
Vychází půvabnější na nebi Jitřenka
a Slunce rozlévá více světél ze zlata;
čistší stříbro kráší Thetidin krásný blankytný plášť.
Jenom já v lesích opuštěných a liduprázdných
žár dvou krásných očí
a svá muka –
jak tomu chce můj osud –
tu oplakávám, tu opěvuji.